

OKRUSZEK (5) *sb m*

o jasne.

pl N okruszki (3). \diamond *G* okruszk(o)w (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Mały kawałek czegoś; mica Mącz; quisquiliae, ramentum Calep (5) : Mica, Odrobina/ Kruźina/ Włafnie/ Srebrne/ śćkláne/ złote okruźki które pádáyą v złotników od ricia. Mącz 220c; BielSat Gv; Nátka [złotnik] wołku w fygnety/ puryfu w łáncufzki [...]. O wagę fie nie łtáray/ odda wśzyftko cáło/ Wźdy fie przedsię okruźkow nam nieco dołtáło. BielRozm 16; Calep 893b.

okruszek z czego (1): Quisquiliae – wźzeliakieni kiczemne [!] z drzewa okruźki, albo łamozg. Calep [890]b.

a. [*Odpadki po posiłku [w pl]*]: Tamże zebrali okruźkow [*reliquias fragmentorum*] dwánaście kofzow pełnych y oštátki ryb. *BibRadz Mar 6/44 (Linde).*]

Synonimy: kruszyna, odrobina, ułomek.

LWil